

‘Roberts energie was heel goed voor de club’

Willem Bosveld voelt al snel een klik met stagiair Robert van Eekhout. Zijn hands-on mentaliteit kan de Dienst Onderzoek in Amsterdam goed gebruiken.

Gwen van Loon

Van Eekhout solliciteert zonder dat hij er erg in heeft via e-mail op een voorbeeldvacature waarmee de gemeente Amsterdam de sollicitatieprocedure uitlegt. ‘Ik kreeg een mailtje terug van de gemeente: ze zouden mijn brief doorsturen, want ‘je weet maar nooit’. Het toeval wilde dat Willem net een stagiair zocht. Ik studeerde commerciële economie, dus een stageplek hier was niet logisch. Al realiseerde ik me dat pas achteraf’, zegt Van Eekhout. ‘We hadden meteen een band. Robert was één dag jonger dan mijn zoon. Hij was als hbo’er veel praktischer dan we hier gewend zijn. We hebben de neiging nog weleens achterover te leunen en na te denken over de onderzoeksresultaten. Hij pakte alles direct op, vulde gaten en dook overal in. Ik heb ervaren dat het fijn is als zo iemand op je afdeling rondloopt’, aldus Bosveld. Van Eekhout: ‘Ik liep gewoon bij iedereen naar binnen om te vragen wat er nog te doen was.’

Het is dan ook geen toeval dat Van Eekhout de kans krijgt om na zijn stage-tijd aan te blijven als parttimejuniordonderzoeker. Hij heeft die ruimte, doordat hij in zijn schakeljaar het toelatingsexamen wiskunde voor de universiteit niet

Robert van Eekhout (30)

Eerste baan Junioronderzoeker Dienst Onderzoek en Statistiek, Gemeente Amsterdam

Eerste salaris €700 voor drie dagen per week. ‘Ik heb mijn eerste loonstrook onlangs opgeruimd. Ik vond het veel geld. Daar kon je opeens heel veel mee doen.’

Begonnen 2007

Nu Medeoprichter-eigenaar Van Ons Web & App Development

FOTO: ELMER VAN DER MAREL

meteen haalt. ‘Dat was afschuwelijk, ik was er letterlijk ziek van.’ Bosveld: ‘Ik had zo met ‘m te doen.’ Van Eekhout wordt vervolgens ingeschakeld bij de Veiligheidsmonitor, de Armoedemonitor, het bijhouden van statistieken over werk-

‘Ik liep bij iedereen naar binnen om te vragen wat er nog te doen was’

loosheid en beleidvoorbereidend werk voor coffeeshops die door een gemeentelijke verordening minstens 250 meter van een school verwijderd moesten zijn.

‘Ik heb ook meegelopen met het tellen van drugsdealers op de Wallen. ‘s Ochtends telden we de wietzakjes op straat en ‘s avonds lagen we op het dak. We werden begeleid door undercoveragenten. Je had echt het idee dat je in een James Bond-scène zat.’ Bosveld, lachend: ‘Robert maakt ons bureau pas echt spannend. Onze dienst stamt uit 1894 en daarmee zijn we het oudste onderzoeksbureau van Nederland. We zijn nu twee keer zo groot als toen Robert hier rondliep en we doen tegenwoordig naast onderzoek

ook steeds meer aan de combinatie van data. Er gebeurt zoveel in de onderzoeksweld, daar wil ik de komende jaren nog graag bij zijn.’

Van Eekhout begint in zijn tijd bij Bosveld op een zolderkamer al met zijn inter-

‘Er gebeurt zoveel in de onderzoeksweld, daar wil ik nog graag bij zijn’

netbureau Van Ons, met zijn compagnon Bas van der Lans. Bosveld: ‘Dat had ik in die periode eigenlijk helemaal niet zo door.’ Van Eekhout stopt bij Bosveld als hij begint aan zijn masteropleiding marketing. ‘Ik liet hem echt met pijn in het hart gaan. Hij was goed voor de energie in de club.’ Na zijn afstuderen bouwt Van Eekhout Van Ons uit, tot het technische internetbureau dat het nu is. Naast websites bouwen ze ook webshops en apps.

Van Eekhout: ‘Ik had hier een goede leerschool en het was bijzonder te zien wat voor vakidoot Willem is. Hij was destijds in de ban van *The Wisdom of Crowds*, een boek waarin wordt verdedigd dat een grote groep leken soms meer weet dan

enkele deskundigen, zoals bij het raden van het gewicht van een stier of gokken hoe hoog de Westertoren is. Ik herinner me een prijsvraag over een Lego-stellage in de Bijenkorf. Uit hoeveel blokjes bestond die? Willem ging vragen of hij de inzendingen mocht hebben om te kijken of de theorie klopte. Hij tikte alle antwoorden in Excel. De stelling uit *The Wisdom of Crowds* ging hier voor geen meter op, doordat onduidelijk was of het bouw-werk hol was.’

Bosveld is pas naast zijn eerste baan begonnen met studeren en promoveert uiteindelijk als sociaal psycholoog. Hij geeft, net als toen, nog steeds leiding aan de onderzoekers, maar is na een structuurwijziging geen lid meer van het managementteam. Grappend: ‘Ik ben eigenlijk omhooggerold. Maar ik vind het nog steeds leuk om leiding te geven.’ Van Eekhout: ‘Wat fijn was, was dat je altijd een gevoel van gelijkwaardigheid ervaart met Willem. Dat probeer ik er bij Van Ons ook in te houden. We moeten altijd een biertje met elkaar kunnen drinken.’

‘Dat streeft Bosveld ook na. ‘Ik wil een sfeer van openheid, contact en vertrouwen en ben geen hiërarchisch leider. We werken met allemaal intelligente mensen. In het begin dacht ik: die hoeft je niet te managen. Maar je moet weten hoe je hun enthousiasmeknop indrukt en het weten als ze niet goed in hun vel zitten. Zo heb ik ook geleerd dat het geen zin heeft er met gestrekt been in te gaan als iets me niet zint. Mijn boosheid kan met me op de loop gaan en ik heb spijt van gevallen waarin dat is gebeurd. Daarom blijf ik daarop letten: ik ben me daar nu veel bewuster van dan toen Robert hier werkte.’

Van Eekhout probeert nooit boos te worden, maar blijft ‘niet neutraal’ als iets hem niet lekker zit. ‘Desondanks merk ik dat mensen soms verwachten dat je uit je plaat gaat, als een soort signaalfunctie. En ik heb in het begin ook heus veel verkeerd gedaan. Ik ben niet als manager, maar als ondernemer geboren. Als bedrijfs-eigenaar denk je anders. Ik verwacht niet dat onze medewerkers altijd aan het werk zijn, maar kan het echt niet begrijpen als ze moeilijk bereikbaar zijn op hun vrije dag. Het is hun goed recht, maar het blijft mij irriteren.’

 Gwen van Loon is freelancejournalist.

